

Mindretalsforslag, hvis saadanne opstilles af flere Medlemmer.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, det ærede Medlem vil vistnok ikke forlange, at jeg skal give noget bestemt Svar derpaa, navnlig saalænge jeg slet ikke veed, hvilke disse Ændringer ville blive.

Spørg: Nei, naturligvis; men Ministeren forlanger vel ikke Forslaget uforandret vedtaget?

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, der er jo ikke Tvivl om, at jeg meget vel kunde tænke mig nogle Forandringer i Mindretallets Forslag, som jeg personlig meget gjerne vilde gaa ind paa. Den eneste Grund, der kunde bevæge mig til ikke at gaa ind derpaa, er den, at efter min Overbevisning er der betydelig større Sandsynlighed for, at Lovforslaget kan bringes tilende i den meget korte Tid, der rimeligvis staar tilbage af Samlingen, forsaavidt man slutter sig helt og holdent til Ministeriets Forslag, saaledes som dette er blevet suppleret af Mindretallet, og for hvilket der foreligger en Afstemning i Folkethinget. Skulde imidlertid saadanne Forslag komme frem, om hvilke det med Rimelighed kunde ventes, at de ikke vilde give Anledning til Vanstueligheder, saa vilde der selvfølgelig fra min Side ikke være Noget at indvende derimod.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

Udsig: Jeg skal tillade mig i Genhold til, hvad jeg tidligere har bemærket, at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg paa 7 Medlemmer. Det er jo en Principmodsatning, der her er kommen frem fra min ærede Sidemand (Nellemann) og fra min Side, en Principmodsatning, som jo tværtimod følger Sagens Na-

tur ikke udelukker Muligheden af, at man kunde komme til en Middelterminus, hvorved maaske hverken den Eine eller den Anden vil blive fuldstændig tilfredsstillet, men hvorved jeg dog idetmindste kunde blive mere tilfredsstillet end ved det nuværende Lovforslag. Hvad denne Principmodsatning tværtimod angaar, er det jo ganske vist, som den høitærede Minister har sagt, at det er en Sag, som er bleven meget debatteret; den er bleven debatteret i mange Tider udenfor denne Sal i Pressen, den er bleven debatteret i hele Europa, og den er i Reglen udenfor vort Fædreland bleven afgjort paa en ganske anden Maade end den, der her foreslaas afgjort; men her i denne Sal er det første Gang, at denne Principmodsatning kommer frem, det er første Gang, at dette Thing opfordres til i denne Henseende at træffe en Afgjorelse. Mig forekommer det, at det under saadanne Omstændigheder er aldeles i sin Orden, at Modsatningen faar Leilighed til at klare sig, saavidt det overhovedet lader sig gøre her i Thinget, og at den ikke anses som Noget, der paa Grund deraf, at det er debatteret udenfor, slet ikke skal komme til Orde her.

Spørg: Jeg vil blot sige, at efter den Maade, hvorpaa den sidste ærede Taler motiverede sit Forslag, vil det jo være det høie Thing temmelig klart, at Vedtagelsen deraf vil være det samme som denne Sags Udsættelse til en følgende Samling.

Ordnings: Det var omtrent det Selvsamme, jeg vilde have sagt, nemlig at jeg antager, at det høie Things Medlemmer, hvert for sig, have klarer sig ialtfald det Spørgsmaal: Skulle vi komme ind paa Principerne eller skulle vi ikke komme ind paa Principerne? Ganske vist har det ærede 7de kongevalgte Medlem (Ussing) den Mening, at vi skulle det, og han har i saa Henseende refereret til sin Sidemand, det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Nellemann); men jeg vil ligeledes referere til det samme ærede Medlem, der udtryffeligt sagde, at naar vi ere enige om ikke at skulle ind paa Principerne, men kun ville gjøre visse Betænktheder ved Enkelthederne gjældende, fandt det ærede Medlem ikke, at